

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 154/2012

av 15. februar 2012

om endring av forordning (EF) nr. 810/2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen)

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, og særlig artikkel 77 nr. 2 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter at utkast til regelverksakt er oversendt nasjonalforsamlingene,

i samsvar med ordinær regelverksprosess¹, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Reglene om transitt gjennom internasjonale områder i lufthavner må presiseres for sikre juridisk klarhet og åpenhet.
- 2) Tredjestatsborgere som i henhold til artikkel 3 nr. 1 og 2 i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 810/2009 av 13. juli 2009 om innføring av fellesskapsregler for visum (visumforordningen)² er undergitt kravet om lufthavntransittvisum, og som har gyldig visum utstedt av en medlemsstat, Canada, Japan eller De forente stater, eller som har gyldig oppholdstillatelse utstedt av en medlemsstat, Andorra, Canada, Japan, San Marino eller De forente stater, er unntatt fra kravet om lufthavntransittvisum. Det bør presiseres at dette unntaket også gjelder for innehavere av gyldige visa eller oppholdstillatelser utstedt av medlemsstater som ikke har deltatt i vedtakelsen av forordning (EF) nr. 810/2009, og av de medlemsstater som ennå ikke anvender Schengen-rettens bestemmelser fullt ut.
- 3) Hva angår tredjestatsborgere med gyldig visum, bør unntaket gjelde når de reiser til utstederstaten eller til en annen tredjestat, og når de returnerer fra utstederstaten etter å ha brukt visumet.
- 4) Ettersom målet for denne forordning, som er å presisere reglene for transitt gjennom internasjonale områder i lufthavner, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet, slik det er nedfelt i samme artikkel, går denne forordning ikke lenger enn det som for dette formål er nødvendig.

¹ Europaparlamentets holdning av 19. januar 2012 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 10. februar 2012.

² EUT L 243 av 15.9.2009, s. 1.

Vedlegg 1

- 5) Hva angår Island og Norge utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelser i gjeldende Schengen-rett i henhold til avtalen som Rådet for Den europeiske union, Republikken Island og Kongeriket Norge har inngått om de sistnevnte statenes deltakelse som assosiert i gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-retten³, som hører under det område som er omhandlet i artikkel 1 B i rådsbeslutning 1999/437/EF av 17. mai 1999 om visse gjennomføringsbestemmelser til avtalen⁴.
- 6) Hva angår Sveits utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelser i gjeldende Schengen-rett i henhold til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om sistnevnte stats deltakelse som assosiert i gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-retten⁵, som hører under det område som er omhandlet i artikkel 1 B i beslutning 1999/437/EF sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2008/146/EF⁶.
- 7) Hva angår Liechtenstein utgjør denne forordning en videreutvikling av bestemmelser i gjeldende Schengen-rett i henhold til protokollen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap, Det sveitsiske edsforbund og Fyrstedømmet Liechtenstein om Fyrstedømmet Liechtensteins tiltredelse til avtalen mellom Den europeiske union, Det europeiske fellesskap og Det sveitsiske edsforbund om sistnevnte stats deltakelse som assosiert i gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-retten⁷, som hører under det område som er omhandlet i artikkel 1 B i beslutning 1999/437/EF sammenholdt med artikkel 3 i rådsbeslutning 2011/350/EU⁸.
- 8) I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen (nr. 22) om Danmarks stilling, som følger som vedlegg til traktaten om Den europeiske union og til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning, og den er ikke bindende for Danmark og får ikke anvendelse der. Ettersom denne forordning bygger på gjeldende Schengen-rett, skal Danmark, i samsvar med artikkel 4 i nevnte protokoll, innen seks måneder etter at Rådet har vedtatt denne forordning, beslutte om landet skal gjennomføre den i sin nasjonale lovgivning.
- 9) Denne forordning utgjør en videreutvikling av bestemmelser i gjeldende Schengen-rett der Det forente kongerike ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/365/EF av 29. mai 2000 om anmodningen fra Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-retten⁹. Det forente kongerike deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, og den er ikke bindende for Det forente kongerike og får ikke anvendelse der.
- 10) Denne forordning utgjør en videreutvikling av bestemmelser i gjeldende Schengen-rett der Irland ikke deltar, i samsvar med rådsbeslutning 2000/192/EF av 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om å delta i enkelte bestemmelser i Schengen-

³ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 36.

⁴ EUT L 176 av 10.7.1999, s. 31.

⁵ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 52.

⁶ EUT L 53 av 27.2.2008, s. 1.

⁷ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 21.

⁸ EUT L 160 av 18.6.2011, s. 19.

⁹ EUT L 131 av 1.6.2000, s. 43.

Vedlegg 1

retten¹⁰. Irland deltar derfor ikke i vedtakelsen av denne forordning, og den er ikke bindende for Irland og får ikke anvendelse der.

- 11) Hva angår Kypros er denne forordning en rettsakt som bygger på gjeldende Schengen-rett eller er knyttet til den på annen måte i henhold til artikkel 3 nr. 1 i tiltredelsesakten fra 2003.
- 12) Hva angår Bulgaria og Romania er denne forordning en rettsakt som bygger på gjeldende Schengen-rett eller er knyttet til den på annen måte i henhold til artikkel 4 nr. 1 i tiltredelsesakten fra 2005 —

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Artikkel 1

I artikkel 3 nr. 5 i forordning (EF) nr. 810/2009 skal bokstav b) og c) lyde:

"b) tredjestatsborgere med gyldig oppholdstillatelse utstedt av en medlemsstat som ikke deltar i vedtakelsen av denne forordning, eller av en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-rettens bestemmelser fullt ut, eller tredjestatsborgere med en oppholdstillatelse som er oppført i vedlegg V og er utstedt av Andorra, Canada, Japan, San Marino eller De forente stater, som garanterer at innehaveren tas tilbake uten vilkår,

c) tredjestatsborgere med gyldig visum til en tredjestat som ikke deltar i vedtakelsen av denne forordning, til en medlemsstat som ennå ikke anvender Schengen-rettens bestemmelser fullt ut, eller til Canada, Japan eller De forente stater, når de reiser til utstederstaten eller til en annen tredjestat, eller når de returnerer fra utstederstaten etter å ha brukt visumet,".

Artikkel 2

Denne forordning trer i kraft den tjuende dagen etter at den er kunngjort i Den europeiske unions tidende.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktatene.

Utferdiget i Strasbourg, 15. februar 2012.

For Europaparlamentet
M. Schulz
President

For Rådet
N. Wammen
Formann

¹⁰ EUT L 64 av 7.3.2002, s. 20.